

Тарас
Шевченко ,
Заповіт

Як умру, то поховайте
Мене на могилі,
Серед степу широкого,
На Вкраїні милій,
Щоб лани широкополі,
І Дніпро, і кручі
Було видно, було чути,
Як реве ревучий.

Як понесе з України
У синє море
Кров ворожу... отоді я
І лани і гори –
Все покину і полину
До самого Бога
Молитися ... а до того
Я не знаю Бога.

...

Григорьевич
,

Testamento

tradukita de Ludmila Novikova

Kiam mortos mi, amikoj,
Mian tombon faru
En la stepo largē vasta
De Ukrajno kara.
Por ke vidu mi la valojn,
Dnepron, krutajn bordojn,
Por ke aŭdu mi muĝantajn
Pro impeto ondojn.

Kiam sangon malamikan
For de l' ter' Patria
Portos ili al la maro,
Eltombiĝos mi ja.
Lasos ĉion kaj al Dio
Portos mian pion,
Pregos verve... Sed ĝis tio
Mi ne scias Dion!

...

Тарас Григорьевич Шевченко
,

Завещание

tradukita de A. Пустогаров

Увезите в Украину,
когда смерть застанет,
и в степи похороните
меня на кургане.
Чтоб поля широко стлались,
чтобы Днепр и кручи
мог я видеть, мог я слышать
его рев тягучий.

Понесет он с Украины
в синее море
вражью кровь - тогда покину
и поля и горы
и отправлюсь прямо к Богу
и молиться стану.
А до этого мне Бога
видеть рано.

...

Тарас Григорьевич Шевченко ,
Завещание

*tradukita de Твардовский, Александр
Твардовский,*

Как умру, похороните
На Украине милой,
Посреди широкой степи
Выройте могилу,
Чтоб лежать мне на кургане,
Над рекой могучей,
Чтобы слышать, как бушует
Старый Днепр под кручей.

И когда с полей Украины
Кровь врагов постылых
Понесет он... вот тогда я
Встану из могилы —
Подымусь я и достигну
Божьего порога,
Помолюсь... А покуда
Я не знаю Бога.

...

Поховайте та вставайте,
Кайдани порвите
І вражою злою кров'ю
Волю окропіте.
І мене в сім'ї великий,
В сім'ї вольний, новий,
Не забудьте пом'янути
Незлім тихим словом.

Tombon faru kaj ekstaru,
Siru ĉenan feron
Kaj aspergu per tirana
Sango la liberon!
Kaj en nova familio,
La libera, fortia,
Ne forgesu rememori
Min per danko vorta!

Хороните и вставайте,
цепи разорвите,
злою вражьей кровью
волю освятите.
И тогда в семье раздольной,
семье вольной, новой
помяните и меня вы
незлым тихим словом.

Схороните и вставайте,
Цепи разорвите,
Злою вражескою кровью
Волю окропите.
И меня в семье великой,
В семье вольной, новой,
Не забудьте — помяните
Добрый тихим словом.

*Verkinto de tiu ĉi ukraina poemo estas ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО (*1814-02-25 – †1861-02-26).*

Arg-955-1924 (2014-01-03 14:01:34)

Tiu ĉi poemo troviĝas en <http://www.stihi.ru/2008/09/30/1408>.

*Traduko de la ukraina poemo "Заповіт" de ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО (*1814-02-25 – †1861-02-26) en Esperanton de Ludmila Novikova.*

Arg-955-1934 (2014-01-04 16:34:27)

*Traduko de la ukraina poemo "Заповіт" de ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО (*1814-02-25 – †1861-02-26) en la Rusan de A. Пустогаров.*

Arg-955-1925 (2014-01-03 14:08:34)

Tiu ĉi poem-rusigo troviĝas en <http://www.stihi.ru/2008/09/30/1408>.

*Traduko de la ukraina poemo "Заповіт" de ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО (*1814-02-25 – †1861-02-26) en la Rusan de Твардовский, Александр Твардовский,.*

Arg-955-1936 (2014-01-03 14:51:33)

Tiu ĉi poem-rusigo troviĝas en la vikipedia reteo pri la poemo, do en [http://ru.wikipedia.org/wiki/Руспанъ_заповѣтъ,_Руспанъ_\(Софія_Пустогаровъ\)](http://ru.wikipedia.org/wiki/Руспанъ_заповѣтъ,_Руспанъ_(Софія_Пустогаровъ)).